

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Tenisový klub JIRKOV**, IČO: 26534258
sídlem Husova 434, 431 11 Jirkov
zastoupený JUDr. Martinem Fejfarčem, LL.M., advokátem
sídlem Josefa Lady 2106/1, 434 01 Most

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2026, č. j. 199/26/5100-10611-712343,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2026, č. j. 199/26/5100-10611-712343, kterým byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzeny platební výměry Finančního úřadu pro Ústecký kraj č. 77/P/2025 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 16. 5. 2020 do 8. 9. 2025, č. j. 1846745/25/2540-31472-508253 ze dne 10. 9. 2025, kterým bylo vyměřeno penále ve výši 3 297 515 Kč, a č. 78/P/2025 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 16. 5. 2020 do 8. 9. 2025, č. j. 1846753/25/2540-31472-508253 ze dne 10. 9. 2025, kterým bylo vyměřeno penále ve výši 580 915 Kč.
2. Současně žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil především tím, že nedisponuje dostatečnými finančními prostředky ani jinými likvidními zdroji, kterými by byl schopen vyměřené částky penále uhradit. Celková vyměřená částka dle tvrzení žalobce několikanásobně převyšuje jeho roční rozpočet, a tudíž lze předpokládat, že by zajištěním bankovních účtů došlo k situaci, kdy by žalobce nebyl schopen dostát svým dalším závazkům. Za účelem úhrady poukazovaného dluhu by zároveň mohlo dojít ke zpeněžení nemovitostí ve vlastnictví žalobce, které jsou již v současné době zajištěny

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

zástavním právem z rozhodnutí správce daně. Okamžitá úhrada, resp. zpeněžení zajištěných nemovitostí, by přitom způsobilo faktickou likvidaci žalobce (tj. tenisového klubu), čímž by vznikla nenahraditelná újma nejen žalobci, ale i všem jeho členům, jelikož by došlo ke znemožnění zájmové činnosti, kterou žalobce zajišťuje. Žalobce dále zmínil, že podaná žaloba není zjevně nedůvodná a že je ve věci splněna podmínka absence rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť státní správa disponuje prostředky zajištění nemovitého majetku žalobce, pročez nehrozí, že by žalobce jakkoliv zmařil případný pozdější výkon rozhodnutí. Na podporu svých tvrzení žalobce předložil přehled o majetku a závazcích za rok 2024, přehled o příjmech a výdajích za rok 2024, daňové přiznání za rok 2024, výpis z bankovního účtu vedeného u Komerční banky a.s. za měsíc srpen 2025, výpis z bankovního účtu vedeného u Fio banky a.s. za měsíc srpen 2025 a rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj o zřízení zástavního práva k nemovité věci ze dne 15. 9. 2025, č. j. 1878856/25/2500-80541-501448. Žalobce v dané souvislosti poukázal i na soudní řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 Af 10/2025, v němž je projednávána jeho žaloba proti platebním výměrům na vlastní odvod za porušení rozpočtové kázně – konkrétně upozornil na několikamilionovou celkovou výši tohoto odvodu. Připomněl též povahu penále coby příslušenství odvodu za porušení rozpočtové kázně. Závěrem doplnil, že je neziskovým spolkem, který mj. zajišťuje sportovní a vzdělávací aktivity pro děti a mládež.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud daný návrh na přiznání odkladného účinku zamítl, neboť dle jeho názoru nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho přiznání. K tomu uvedl, že žalobce neprokázal existenci mimořádných okolností, pro které by mohl být odkladný účinek přiznán, a pozastaven tak výkon napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného žalobce ve věci nedoložil, že by mu výkonem či jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila reálná a závažná újma. Ačkoliv je dle žalovaného výše celkového penále poměrně značná (3 878 427 Kč), nelze podle jeho hodnocení z této skutečnosti vyvozovat újmu významnou. Zmínil též, že z přehledu o majetku a závazcích žalobce ke dni 31. 12. 2024 plyne, že majetek žalobce činí téměř 15 milionů Kč (z toho přibližně 14,5 milionů Kč tvoří dlouhodobý hmotný majetek). Jestliže žalobce argumentoval ve prospěch přiznání odkladného účinku zajištěním jeho nemovitého majetku správcem daně, žalovaný v této skutečnosti spatřuje opačný význam. Jelikož správce daně zajistil nemovitou věc ve vlastnictví žalobce, evidentně nepřistoupil k okamžitému výkonu rozhodnutí, ale zvolil k právům žalobce šetrnější a vstřícnější postup. Na základě těchto údajů se tedy žalovanému nejeví jako pravděpodobné, že by měl výkon namítaného rozhodnutí způsobit vážné obtíže v činnosti žalobce, natožpak mít na žalobce likvidační dopad.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

5. K přiznání odkladného účinku žalobě je nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění žalobce tvrdí a prokazuje k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, jako tomu je v předmětné věci ve vztahu k napadenému rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel z napadeného rozhodnutí, jímž bylo žalobci vyměřeno celkové penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 3 878 427 Kč. Z uvedeného je tedy zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobce se zmenší, čímž mu bude způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak dle soudu zjevná již ze samotného napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se týká „toliko“ žalobce. Nutno poté doplnit, že jediný subjekt, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, je stát, neboť tomu bude dočasně odepřeno právo činit kroky vedoucí k výběru vyměřeného penále. Předmětné penále však v souhrnu celkových příjmů státu nepředstavuje tak zásadní položku, která by jakkoliv mohla ohrozit jeho fungování (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2015, č. j. 2 Afs 193/2015-62, nebo ze dne 16. 6. 2021,

č. j. 10 Afs 191/2021-39). Vzhledem k tomu má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.

9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Soud ve věci aktuálně nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění a hodnocení daňových orgánů, neboť tato otázka bude předmětem vlastního hodnocení uplatněných žalobních námitek. Soud je v této fázi řízení nicméně takového názoru, že přiznání odkladného účinku podané žalobě, což bude mimo jiné znamenat, že žalobci bude odložena splatnost vyměřeného penále, nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na podporu svých tvrzení žalobce předložil mj. přehled o majetku a závazcích ke dni 31. 12. 2024 a přehled o příjmech a výdajích k témuž dni. Z nadepsaných dokumentů poté vyplývá, že má žalobce dlouhodobý hmotný majetek v částce cca 14,7 mil. Kč, peněžní prostředky v hotovosti a ceniny ve výši 22 000 Kč, peněžní prostředky na bankovních účtech v částce 845 000 Kč a pohledávky ve výši 13 000 Kč. Naproti tomu má žalobce závazky v částce 96 000 Kč. Za rok 2024 pak činil rozdíl příjmů a výdajů žalobce z hlavní činnosti částku - 31 000 Kč a z hospodářské činnosti 45 000 Kč. Z výše popsaného tak dle soudu vyplývá, že žalobce nedisponuje takovými finančními prostředky, které by mu umožňovaly uhradit celkové vyměřené penále ve výši 3 878 427 Kč, aniž by nedošlo k ohrožení jeho existence. V porovnání s újmou, která by žalobci hrozila v důsledku uhrazení dotčeného penále, se tedy nejvíce jako nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobci bude oddálena splatnost takto stanovené povinnosti do doby, než soud rozhodne o jeho žalobě. Zdejší soud zároveň podotýká, že nepochybně existuje veřejný zájem na včasné úhradě daňových pohledávek (zde konkrétně penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně), avšak žalovaným poukazovaný přístup by vedl k paušálnímu zamítání všech návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám směřujícím proti rozhodnutím správců daně (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 Afs 67/2012-64). Veřejný zájem na výběru daní je však daným rozhodnutím soudu pouze dočasně odložen, ne znemožněn. V tento okamžik tedy převážil zájem, aby žalobce do doby rozhodnutí soudu mohl i nadále vykonávat svoji činnost a zajistil si potřebné finanční prostředky pro případ jeho neúspěchu stran podané žaloby.
11. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. tohoto usnesení podané žalobě odkladný účinek přiznal.
12. Současně je nutno podotknout, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li proto žalovaný či jiný subjekt na takové okolnosti následně, popř. toto zjistí sám soud, pak své původní rozhodnutí změní.
13. Výrokem II. usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

14. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1547000926.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 26. května 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu